

Rita Pamela Ladogana – Ciro Parodo – Marco Giuman

“Nepogrešivi znak sudbine”

Osvrti na ikonografiju mita o utemeljenju Rima u umjetnosti fašističkoga razdoblja

Cilj ovog rada jest analizirati nekoliko slikarskih i kiparskih djela koja prikazuju mit o utemeljenju Rima, nastalih u vrijeme fašizma. Ova tradicionalna ikonografska tema reinterpetirana je za vrijeme Mussolinijeva režima i to ponajprije u djelima “visoke umjetnosti” – slikarstva i kiparstva. Ta se tema analizira na izabranim primjerima zidnoga slikarstva poput fresaka Romana Romanellija u Palazzo delle Corporazioni (1930.), Gerarda Dottorija u *auli magni* Kraljevskog Sveučilišta za strance u Perugi (1937.) i dekoraciji zgrada dizajniranih za Svjetsku izložbu u Rimu 1942. (koja se naziva i E42). Tema koja se ponavlja i koja je imala značajni ikonografski uspjeh jest upravo prikaz Romula koji ore prvu (praiskonsku) brazdu (*sulcus primigenius*). Romul je uglavnom prikazan u središtu kompozicije, ponekad potpuno izdvojen kako bi se stvorila jedinstvena simbolička slika uvjetovana opširnijim narativnim kontekstom. Ovaj rad ima za cilj istražiti ovaj motiv koristeći komparativni interdisciplinarni pristup zasnovan metodologijama istraživanja klasične arheologije i povijesti umjetnosti. Predlaže se identificiranje antičkih izvora i tradicionalnih ikonografskih motiva povezanih s činom Romulova utemeljenja Rima te istraživanje novih značenja koje oni dobivaju u fašističkoj Italiji.